PRZERWANA PODRÓŻ

Księdzu Prałatowi Franciszkowi Skorusie...

Jechalem na ważne spotkanie uskrzydlony pogodą ducha.
Nagle ból pierś mą ogarnął!
Nawet nie poczułem,
że bezwładnieję,
że z sił powoli opadam,
i że moje ciało
już mojej duszy nie słucha!

Teraz jadę w innym kierunku.
Zmierzam prosto do Nieba,
do domu Ojca mojego!
I dzięki tej nagłej zmianie celu podróży,
i zgodnie też z Jego wolą,
dopełnia się wreszcie dzieło
z mojego chrztu świętego!

Z prochu powstałem!
W proch się już obracam!
Taka teraz Twoja wola Panie!
Tego też sobie życzysz,
żeby moja dusza
pokłon Tobie dała,
gdy przed majestatem Twoim
Panie Boże stanie!

Odchodzę z tego świata spełniony i szczęśliwy! Niczego też nie żałuję! Zadośćuczyniłem też sobie i innym za to, co zawiniłem i przez to radosny się czuję!

Boże mój!
Oddaję się Tobie z pokorą!
Moja dusza już do Ciebie leci!
Wieczny odpoczynek,
proszę,
racz jej dać Panie,
a światłość wiekuista
niechaj jej świeci!